

Uitspraak op het beroep van

XXX te XXX (appellant)
tegen een besluit van
de Stchting XXX, zetelend te XXX (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 9 november 2005 heeft drs. M., voorzitter van het College van bestuur van verweerster, appellant medegedeeld, dat hij met ingang van 18 november 2005 geacht wordt twee lesuren maatschappijleer te gaan verzorgen op de locatie D..

1.2 Bij brief gedateerd 12 december 2005, blijkt het poststempel verzonden op 13 december 2005, heeft appellant zich tot de Commissie gewend. In dat schrijven heeft hij een aantal zaken met betrekking tot het vak levensbeschouwing aan de orde gesteld. Als bijlage heeft hij – onder meer - het onder 1.1 genoemde schrijven van drs. M., voornoemd, van 9 november 2005 gevoegd.

1.3 Op verzoek van de griffier van de Commissie heeft appellant aangegeven, dat hij met zijn brief van 12 december 2005 beroep heeft willen instellen tegen het schrijven van verweerster van 9 november 2005.

1.4 Verweerster heeft op 9 februari 2006 een verweerschrift met bijlagen bij de Commissie ingediend.

1.5 De Commissie heeft de zaak op 28 maart 2006 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant bijgestaan door mr. O.W. Borgeld, werkzaam bij de Centrale van Middelbare en Hogere Functionarissen bij Overheid, Onderwijs, Bedrijven en Instellingen, gevestigd te Leidschendam, en verweerster bij monde van mevrouw mr. J.W. Janse-Velema, werkzaam bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede van dhr. D, als projectdirecteur in dienst van verweerster, en mevrouw H. , rector van het onder verweerster ressorterende XXX Lyceum te XXX.

2. De standpunten van partijen.

2.1 Het standpunt van appellant.

Samengevat komt het standpunt van appellant, zoals verwoord in zijn beroepschrift (met bijlagen) en ter zitting nader toegelicht, neer op het volgende.

2.1.1 Appellant heeft bezwaren tegen het beleid van de schoolleiding ten aanzien van het vak levensbeschouwing. Hij vindt het onjuist, dat een onbevoegde docent les mag geven in het vak levensbeschouwing in de bovenbouwklassen havo-atheneum. Voorts acht hij het onterecht, dat de schoolleiding tijdens ziekte van appellant wel voor vervanging van zijn lessen maatschappijleer zorgde, maar niet voor zijn lessen levensbeschouwing. Nadat de Arbo-arts appellant beter had verklaard, mocht hij toch zijn werkzaamheden niet hervatten. Dit klemt te meer, daar zijn vervanger niet in staat was om de vakken maatschappijleer en levensbeschouwing goed af te sluiten aan het

einde van het schooljaar. Er is geen beleid van de schoolleiding ten aanzien van de toedeling van de lessen levensbeschouwing. Het vak is structureel onderbelicht gebleven.

2.1.2 De problematiek tussen appellant en verweerster is ontstaan doordat de schoolleiding van appellant eiste, dat hij op een in zijn visie onmogelijke manier zijn taak als decaan moest uitvoeren. Appellant besteedde veel extra tijd aan zijn taak als decaan. Toen door de schoolleiding werd geëist, dat hij deze taak in veel minder dan de zijns inziens noodzakelijke tijd diende te verrichten, heeft hij aangegeven, dat hij vanaf het schooljaar 2005-2006 deze taak niet meer ambieerde. Naar zijn mening had de oplossing voor de opvulling van zijn uren als volgt kunnen luiden. Aan appellant hadden de lessen maatschappijleer en levensbeschouwing aan het XXX Lyceum volledig moeten worden toegedeeld. Aan de docent, aan wie verweerster deze uren had toegedeeld, hadden uren in een ander vak (bijvoorbeeld geschiedenis) kunnen worden opgedragen. Deze docent is immers niet alleen bevoegd voor het vak maatschappijleer, maar ook voor andere vakken. Eventueel had verweerster ook aan bedoelde docent minder uren kunnen toedelen. Omdat de rector appellant echter niet mag, heeft deze ook niet naar een creatieve oplossing gezocht.

2.2 Het standpunt van verweerster.

2.2.1 In het schrijven van 9 november 2005 heeft verweerster gerefereerd aan het voornemen tot overplaatsing en het daartegen door appellant gevoerde verweer. In het verweer heeft verweerster echter geen aanleiding gevonden om af te zien van het uitvoeren van het voornemen, zodat verweerster appellant heeft opgedragen twee lesuren maatschappijleer te gaan verzorgen op de locatie D.

De toelichting op dit besluit, zoals deze naar voren komt uit de stukken alsmede uit de ter zitting gegeven toelichting, komt op het volgende neer.

2.2.2 Verweerster heeft ingestemd met de wens van appellant om geen decanaatstaken meer uit te oefenen. De vrijgekomen uren dienden te worden opgevuld ten einde te voorkomen, dat appellant in relatie tot zijn benoemingsomvang te weinig lesuren zou verzorgen. In april 2005 bleek, dat er op het XXX Lyceum, waar appellant werkzaam is als docent en waar hij tevens decanaatstaken vervulde, onvoldoende lessen levensbeschouwing en maatschappijleer beschikbaar waren voor appellant ter opvulling van de vrijgekomen uren na de beëindiging van zijn taken als decaan. Aan het XXX Lyceum is – naast appellant – een andere voor genoemde vakken bevoegde docent verbonden. Gezien de beperkte formatieruimte binnen het XXX Lyceum en de verplichtingen jegens de andere bevoegde leraar voor de vakken maatschappijleer en levensbeschouwing achtte verweerster het redelijk en billijk voor appellant elders uren te zoeken.

2.2.3 Verweerster heeft appellant een aantal keren een aanbod gedaan, hetwelk appellant steeds heeft verworpen. Hij meent, dat hij voor zijn volledige benoemingsomvang door verweerster dient te worden ingezet op het XXX Lyceum. Verweerster stelt zich op het standpunt, dat hieraan niet kan worden voldaan, gelet op de verplichtingen jegens de andere bevoegde docent.

2.2.4 Verweerster is van mening, dat zij de belangen van appellant voldoende heeft betrokken in de besluitvorming. Hierbij dient te worden bedacht, dat appellant in het verleden een aantal lesuren maatschappijleer en levensbeschouwing heeft opgegeven ten einde decanaatstaken te kunnen verrichten. Deze taken wil hij thans niet meer vervullen. Appellant had, gelet op zijn leeftijd, ook kunnen vragen om vermindering van zijn uren op grond van de Wet aanpassing arbeidsduur. Hij heeft dit echter niet gedaan. Het gaat niet aan om de gevolgen van zijn wensen volledig bij verweerster en zijn collega neer te leggen. Gelet op de veelvuldige pogingen van verweerster om appellant op een andere school zijn lesuren levensbeschouwing te laten geven, meent zij, dat zij voldoende rekening heeft gehouden met de belangen van appellant. Dit klemt te meer, daar appellant voor de resterende uren van zijn voormalige decaanfunctie geen werkzaamheden wenst te verrichten hangende deze procedure.

3. De toepasselijke voorschriften.

Ingevolge artikel 13, eerste lid, onder g, van de toepasselijke CAO-VO 2005-2006 (hierna te noemen: de CAO) kan de werknemer in beroep gaan bij de Commissie van Beroep waarbij de werkgever is aangesloten, tegen een door de werkgever genomen besluit inhoudende:

g. de aanwijzing van een andere instelling of andere instellingen waaraan de werknemer werkzaamheden zal verrichten.

Artikel 11.2, eerste lid, van de CAO bepaalt, dat overplaatsing van de werknemer in principe geschiedt met instemming van de werknemer.

Ingevolge artikel 11.2, tweede lid, van de CAO is onvrijwillige overplaatsing van de werknemer van de ene naar een andere instelling of instellingen van de werkgever alleen mogelijk:

- a. in geval van een formatietekort op een bepaalde instelling;
- b. in geval van een conflictsituatie, waarbij om weer tot een werkbare situatie te komen een of meer bij het conflict betrokken werknemers op een andere instelling worden geplaatst;
- c. bij disfunctioneren;
- d. op advies van de bedrijfsarts;
- e. in andere door de werkgever met name genoemde zwaarwichtige omstandigheden;
- f. om een personele wisseling mogelijk te maken in de gevallen als bedoeld onder b, c, d en e.

In het derde lid van artikel 11.2 van de CAO wordt – voorzover hier van belang – het volgende bepaald: “De werkgever die het voornemen heeft om een werknemer over te plaatsen, treedt in overleg met de werknemer om te bezien onder welke condities de overplaatsing zal geschieden. (.....) Indien geen overeenstemming wordt bereikt en de werkgever desalniettemin tot een onvrijwillige overplaatsing besluit, geeft deze bij zijn besluit aan op welke wijze hij de belangen van de werknemer en de belangen van de organisatie tegen elkaar heeft afgewogen.”

In artikel 11.2, zesde en zevende lid, van de CAO is een regeling opgenomen voor verdisconteren in de taakbelasting van extra reistijd door onvrijwillige overplaatsing.

4. Beoordeling van het geschil.

4.1 Appellant heeft in zijn beroepschrift en ter zitting veel zaken aangevoerd. De Commissie is echter alleen bevoegd te oordelen over krachtens artikel 13 van de CAO juncto artikel 52 van de Wet op het voortgezet onderwijs voor beroep vatbare besluiten. Dit betekent, dat in deze procedure niet ter toets kan staan de vraag naar de juistheid van het beleid van verweerster inzake - de toedeling van - lessen levensbeschouwing.

Het beroep kan dus alleen worden behandeld voorzover het geacht moet worden te zijn gericht tegen een besluit tot (gedeeltelijke) onvrijwillige overplaatsing naar de locatie D. als bedoeld in artikel 11.2, tweede lid, van de CAO.

Vast staat, dat de locatie D. geen deel uitmaakt van het – als instelling aan te merken - XXX Lyceum, maar van een andere instelling, het onder verweerster ressorterende XXX College te XXX. Dit betekent, dat het besluit van verweerster van 9 november 2005 in de bewoordingen van artikel 13, eerste lid, onder g, van de CAO dient te worden aangemerkt als een besluit houdende de aanwijzing van een andere instelling waaraan de werknemer werkzaamheden zal verrichten. Concreet houdt het besluit in, dat appellant wordt geacht twee lessen maatschappijleer te gaan verzorgen op de locatie D.

4.2 Op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde is het volgende komen vast te staan.

Appellant is sinds 1 augustus 1992 in vaste dienst van – de rechtsvoorgangers van – verweerster in de functie van leraar aan het van verweerster uitgaande XXX Lyceum. Binnen de functie van leraar vervulde appellant sinds 2000 voor dertien uren per week decanaatstaken. In 2005 heeft appellant te kennen gegeven in het schooljaar 2005-2006 het decanaat niet meer te willen vervullen. Verweerster heeft vervolgens gezocht naar vervangende werkzaamheden voor appellant en heeft hem in dat kader verscheidene voorstellen gedaan. Appellant is daarop echter niet ingegaan, omdat hij volledig werkzaam wilde blijven op het XXX lyceum. In verband met het ontstaan van een vacature aan de locatie D. in lessen maatschappijleer heeft verweerster tenslotte bij schrijven van 1 november 2005 haar voornemen aan appellant kenbaar gemaakt om hem twee lessen maatschappijleer op die locatie op te dragen. Bij de hoeveelheid van die lessen heeft verweerster rekening gehouden met reistijd alsmede met het feit, dat op de locatie D. een 50-minuten rooster geldt, in tegenstelling tot het XXX Lyceum, waar een 45-minuten rooster wordt aangehouden. De opmerkingen van appellant naar aanleiding van dit voornemen hebben er niet toe geleid, dat verweerster heeft afgezien van het realiseren van haar in het schrijven van 1 november 2005 kenbaar gemaakte voornemen. Vervolgens heeft verweerster het bestreden besluit genomen.

4.3 Gelet op de stukken en het ter zitting verhandelde dient er van te worden uitgegaan, dat op het XXX Lyceum te weinig uren maatschappijleer en levensbeschouwing beschikbaar zijn om zowel appellant als de andere docent voor hun volledige benoemingsomvang lessen in deze vakken te kunnen laten verzorgen. Dit betekent, dat het besluit tot overplaatsing kan steunen op het bepaalde onder a van artikel 11.2, tweede lid, van de CAO (formatietekort op een bepaalde instelling).

4.4 De Commissie stelt vast, dat de reden voor dit lesurentekort in genoemde vakken is gelegen in het feit, dat appellant zijn taken als decaan aan genoemde school met ingang van het schooljaar 2005-2006 niet meer wenst te vervullen en voor zijn volledige benoemingsomvang weer in aanmerking wil komen voor het op die school verzorgen van lessen levensbeschouwing en maatschappijleer. De keuze hiervoor komt voor rekening en verantwoordelijkheid van appellant zelf.

4.5 Het formatietekort in de uren in genoemde vakken aan het XXX Lyceum is derhalve door eigen toedoen van appellant ontstaan. Van hem mag dan worden verwacht, dat hij medewerking verleent aan een redelijke opvulling van de tot de omvang van zijn betrekkingssomvang ontbrekende uren. Van verweerster kan in dit licht bezien in elk geval niet worden gevegd, dat zij er mee instemt, dat een docent niet tot de volle omvang van zijn betrekking werkzaamheden verricht.

4.6 Door appellant met toepassing van artikel 11.2, tweede lid, van de toepasselijke CAO twee uren op een andere school dan het XXX Lyceum te laten verzorgen, handelt verweerster niet strijd met het Sociaal Statuut, aangezien op grond van deze regeling werknemers op maximaal drie instellingen te werk kunnen worden gesteld.

4.7 De stelling van appellant, dat verweerster de andere met het verzorgen van lessen levensbeschouwing en maatschappijleer belaste docent het geven van lessen geschiedenis had kunnen opdragen, treft naar het oordeel van de Commissie geen doel, aangezien verweerster onweersproken heeft gesteld, dat het beleid van verweerster zoveel mogelijk inhoudt om geen lessen te laten verzorgen door onbevoegde docenten, en dat bedoelde docent niet bevoegd is voor het geven van les in het vak geschiedenis.

4.8 Mede in aanmerking genomen, dat verweerster bij het nemen van het bestreden besluit en het daarbij bepalen van het aantal uren rekening heeft gehouden met het feit, dat de reis naar de locatie D. voor appellant meer tijd vergt dan de reis naar het XXX Lyceum, alsmede met het verschil in duur van de uren (45 minuten c.q. 50 minuten), kan naar het oordeel van de Commissie – gelet op

al het vorenstaande - niet worden staande gehouden, dat verweerster appellant niet in redelijkheid de werkzaamheden (het verzorgen van lessen in hetzelfde vak waarin hij ook aan het XXX Lyceum les geeft) op de locatie D. heeft kunnen opdragen. Dit betekent tevens, dat verweerster het belang, dat werknemers zoveel mogelijk werkzaamheden verrichten overeenkomstig de omvang van hun betrekking, heeft kunnen laten prevaleren boven het belang van appellant en derhalve in redelijkheid tot overplaatsing heeft kunnen besluiten.

4.9 Gelet op het vorenstaande dient het beroep te worden verworpen.

5. Beslissing.

De Commissie verwerpt het beroep.

Aldus vastgesteld op 5 april 2006 te 's Gravenhage door mr. J.H. Grosheide, voorzitter, mr. J. Douwes, mr. Th. Geurts, mr. B.J. van der Net en mr. W.A. Zwijnenburg, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier, vornoemd.